

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/171/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812212121
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8812212121.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcu: BUKOCEL, a.s. so sídlom Hencovská 2073, Hencovce, IČO: 36 445 461 proti žalovanému: K.. Q. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. V. X/X, C. o ochranu pred neoprávneným zásahom do dobrej povesti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu vo Vranove nad Topľou zo dňa 19.1.2015, č.k. 11C 305/2012-234 takto jednohlasne

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému ochrany pred neoprávneným zásahom do dobrej povesti zverejnenej ospravedlnenia a to, aby Okresný súd vo Vranove nad Topľou po prerokovaní veci vydal tento rozsudok. Žalovaný je povinný strieť v týždenníku Vranovské noviny na webovej stránke www.youtube.com <<http://www.youtube.com>> a na webovej stránke www.michalovskenoviny.sk <<http://www.michalovskenoviny.sk>> zverejnenie článku tohto znenia:

„Vážení čitatelia: Dňa 01.07.2012 boli na webovej stránke www.youtube.com <<http://www.youtube.com>> a následne na webovej stránke www.michalovskenoviny.sk <<http://www.michalovskenoviny.sk>> v rámci videa Trojuholník smrti - v prospech seba mojou osobou uvedené vyjadrenia, v ktorých som zverejnil informácie, že BUKÓZA už viackrát porušila predpisy o nakladaní s odpadom pri spaľovaní týchto rôznych látok, podľa môjho názoru nie je to dôveryhodný podnik, ktorý by zaručil, že spaľovanie odpadu bude bezproblémové, ako aj informáciu, že v popolčeku bol objavený arzén, vo vysokom, niekoľko ..mnohonásobne prekročenom množstve, bol bárium, medza stanovenia 10, zistených 1020 jednotiek, a tak ďalej. Ďalej som konštatoval, že zrejme tam spaľujú nie iba tú hmotu, ktorú majú, teda drevné štiepky, ale aj ten bordel, ktorý majú v pravobrežnom meandri. Uviedol som taktiež, že v BUKÓZE je niekoľkohektárový odpad uskladnený v areáli BUKÓZY, s ktorým nevedia čo robiť a mám osobné intuície, že možno už aj ten odpad spaľujú; tam sú od pneumatík až po neviem čo. Uvedenými vyjadreniami som neoprávnené hrubým spôsobom zasiahol do dobrej povesti spoločnosti BUKOCEL, a.s. Hencovská 2073, 093 02 Hencovce, pretože ide o vyjadrenia nepravdivé a ničím nepodložené, za čo sa spoločnosti BUKOCEL, a.s. Hencovská 2073, 093 02 Hencovce ospravedlňujem“. K.. Q. J..

Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 01.07.2012 bolo na webovej stránke www.youtube.com <<http://www.youtube.com>> zverejnené video s názvom Trojuholník smrti - v prospech seba. V rámci tohto videa žalovaný K.. Q. J. - C. uviedol na adresu žalobcu skutočnosti, ktoré sú nepravdivé, ničím nepodložené, útočné a poškodzujúce dobrú povesť žalobcu. Spoločnosť BUKOCEL, a.s. je na základe tohto videa jednoznačne identifikovateľná, keďže sa na viacerých miestach spomína názov našej spoločnosti, a taktiež sú zobrazované priestory nášho areálu. Ide o nasledovné výroky : ...“vzhľadom na to, že BUKÓZA už viackrát porušila predpisy o nakladaní s odpadom a pri spaľovaní týchto rôznych látok, podľa môjho názoru nie je to dôveryhodný podnik, ktorý by zaručil, že spaľovanie odpadu bude bezproblémové....“ . ....“v tomto popolčeku bol objavený arzén, vo vysokom, niekoľko...mnohonásobne prekročenom množstve, bol bárium, medza stanovenia 10, zistených 1020 jednotiek, a tak ďalej. Tak skade sa tie látky potom zobrali?...zrejme tam spaľujú nie iba tú hmotu, ktorú majú, teda drevné štiepky, ale aj ten bordel, ktorý majú v pravobrežnom meandri. V BUKÓZE je niekoľkohektárový odpad uskladnený v areáli BUKÓZY, s ktorým nevedia čo robiť. Mám osobné intuície, že možno už aj ten odpad spaľujú. Tam sú od pneumatík až po neviem čo...” Vyššie uvedené výroky K.. Q. J. sa nezakladajú na pravde, a teda sú nepravdivé, čo preukazujeme nasledovne: Vyjadrenia K.. Q. J.....“vzhľadom na to, že BUKÓZA: už viackrát porušila predpisy o nakladaní s odpadom a pri spaľovaní týchto rôznych látok, podľa môjho názoru nie je to dôveryhodný podnik, ktorý by zaručil, že spaľovanie odpadu bude bezproblémové...” Dňa 14.09.2011 bola spoločnosťou Eko-Term Servis s.r.o. vykonaná správa o oprávnenom meraní emisií u zdroja emisií „výroba buničiny“, merané zariadenie „Kotol na drevnú hmotu KDO 30“. V zmysle prehľadu výsledkov oprávneného merania je nutné konštatovať jednak jednoznačný súlad a dodržiavanie emisných limitov a jednak značné zníženie znečistenia životného prostredia v porovnaní s pôvodným kotlom na drevný odpad. Meranie emisií na zdrojoch znečistenia sa v ich spoločnosti vykonáva pravidelne každé tri roky, a to na všetkých zdrojoch znečistenia. Spaľovanie v podmienkach ich spoločnosti prebieha v plnom súlade s platnými právnymi predpismi, čo dokazujú každodenné prevádzkové záznamy zdroja znečistenia vedené v ich spoločnosti. Poukázali ako na dôkaz na správu o oprávnenom meraní emisií ev. č. 02/243/2011, správu o diskontinuálnom oprávnenom meraní emisií 2010/RPV, a správu o diskontinuálnom oprávnenom meraní emisií RK OŽP/09/2010.....“ v tomto popolčeku bol objavený arzén, vo vysokom, niekoľko...mnohonásobne prekročenom množstve, bol bárium, medza stanovenia 10, zistených 1020 jednotiek, a tak ďalej. Tak skade sa tie látky potom zobrali?... zrejme tam spaľujú nie iba tú hmotu, ktorú majú, teda drevné štiepky, ale aj ten bordel, ktorý majú v pravobrežnom meandri. V BUKÓZE je niekoľkohektárový odpad uskladnený v areáli BUKÓZY, s ktorým nevedia čo robiť. Mám osobné intuície, že možno už aj ten odpad spaľujú. Tam sú od pneumatík až po neviem čo...” Výrok o jednotlivých nameraných hodnotách nebezpečných prvkov je zavádzajúci, keďže evokuje záver, že medza stanovenia je určitá hranica prítomnosti nebezpečného prvku, a že táto hranica bola 102-násobne prekročená. Ide však o mylnú informáciu, pretože medzou stanovenia sa rozumie najnižšia hodnota, ktorá je pri určitom pracovnom postupe, resp. analýze merateľná. Spoločnosť odporcu si objednala rozbor popolčeka v akreditovanom skúšobnom laboratóriu spoločnosti EL spol. s.r.o., pričom v zmysle jeho záverov tento odpad nie je nebezpečný. V zmysle vyhlášky Ministerstva životného prostredia č. 283/2011 zaradzujeme popolček do kategórie „nie nebezpečný odpad“. V prílohe predložili tabuľku - porovnania popolčeka ako nie nebezpečného odpadu s interným odpadom (odpad, ktorý sa nerozpúšťa, nehorí ani inak fyzicky alebo chemicky nereaguje, nepodlieha biologickému rozkladu ani škodlivo neovplyvňuje iné látky, s ktorými prichádza do styku tak, aby mohlo dôjsť k znečisteniu ovzdušia alebo k poškodeniu zdravia ľudí. Z tohto porovnania je evidentné, že svojimi hodnotami má popolček veľmi blízko k internému odpadu (s výnimkou 3 zložiek a ekotoxicity). Ďalšie tvrdenie o spaľovaní látok z pravobrežného meandra je taktiež nepravdivé, výlučne špekulatívne a objektívne spôsobilé vyvolať u obyvateľov okolitých obcí značný stupeň paniky a tým taktiež poškodiť dobrú povesť ich spoločnosti ako najvýznamnejšieho zamestnávateľa v regióne. Špecifikáciu odpadov uložených na meandri priložili ako prílohy tejto žaloby, ide o úplný položkový prehľad uložených odpadov do roku 2000, kedy bola táto skládka oficiálne uzatvorená v súlade so súhlasným stanoviskom okresného úradu, odboru životného prostredia. Tvrdenie v poslednej vete uvádzaného výroku je teda zavádzajúce, neúplné a nepravdivé. Dôkaz : Protokol o skúške č. 12/ 01746 zo dňa 10.02.2012, tabuľka porovnanie popolčeka s interným odpadom, prehľad uložených odpadov na skládke PO, vyjadrenie okresného úradu vo Vranove n.T., odbor životného prostredia. Všetky uvedené tvrdenia žalovaného proti spoločnosti žalobcu sú závažné, a skutočnosť, že k nim došlo prostredníctvom videa zverejneného na internete, iba znásobuje veľkosť zásahu do práva našej spoločnosti na ochranu dobrej povesti. Všetky citované výroky p. J. sú objektívne spôsobilé zasiahnuť do dobrej povesti a tak, ako je to uvedené vyššie, môžu ovplyvniť súčasných aj budúcich potenciálnych obchodných partnerov našej spoločnosti, zákazníkov, ako aj

tretie subjekty. Napriek skutočnosti, že v zmysle informácie na lokalite www.youtube.com <<http://www.youtube.com>> bolo toto video neverejné (od 10.09.2012 bolo video opätovne zverejnené už ako video verejné), prístup k nemu mal aj do 10.09.2012 ktokoľvek, kto naňho mal odkaz. Široká verejnosť sa k odkazu na toto video mohla dostať prostredníctvom sociálnych sietí, kde bolo video vyvesené na tzv. nástenkách používateľov, alebo jednoduchým preposielaním prostredníctvom emailu. K dnešnému dňu bolo video prehraté vyše 8 400 krát. Zverejnenie videa vyvolalo okamžitú reakciu u obyvateľstva, o čom svedčí prevzatie tohto videa na webovú stránku www.michalovskenoviny.sk <<http://www.michalovskenoviny.sk>> s možnosťou bezplatne, okamžite a opakovane si video prehrať, ako aj negatívne postoje obyvateľstva k našej spoločnosti, ktoré v konečnom dôsledku môžu značne ohroziť dobrú povesť spoločnosti BUKOCEL, a.s. Okamžitý dosah videa na dotváranie mienky širokého okruhu ľudí, ako aj hromadný negatívny postoj je evidentný už len zo samotných komentárov k videu zverejnenom jednak na webovej lokalite www.youtube.com <<http://www.youtube.com>>, ale aj na webovej lokalite www.michalovskenoviny.sk <<http://www.michalovskenoviny.sk>> V sprievodnom článku na druhej spomínanej lokalite sa dokonca uvádza nasledovné: " Je preto smutné, že ani v 21. storočí si slovenská legislatíva v ďalekej Bratislave nevie, alebo zrejme ani nechce poradiť s niektorými „dedičstvami“ komunistického režimu, ktoré sú hanbou celého Slovenska. Situácia dospela dokonca až do štádia, kedy sa ľudia vzájomne verejne povzbudzujú k ďalšiemu takémuto obdobnému konaniu proti ich spoločnosti. Na ukážku uviedli jeden z takýchto komentárov „pekný dokument , treba vydržať a tlačiť ďalej, zverejňovať, rýpať sa viac!!! držím palce! Je pochopiteľné, že šírenie informácií medzi ľuďmi, obzvlášť v obciach s menším počtom obyvateľov, je rýchle a bezproblémové. Najvyšší súd vo svojom uznesení v právnej veci sp. zn. 5 Cdo 115/2010 vychádzajúc z ustálenej judikatúry uviedol, že ak k neoprávnenému zásahu došlo v médiách, napr. v tlači, treba vždy vychádzať z toho, že mal širokú publicitu a v takýchto prípadoch môže byť opodstatnené uplatňovanie aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. V zmysle rozhodnutia Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 9Co/541/2011, ochrana dobrej povesti sa zaručuje všetkým právnickým osobám bez ohľadu na ich formu, spôsob vzniku ale bo ďalšie právne skutočnosti. Dobrá povesť právnickej osoby obsahuje predovšetkým morálne, kvalitatívne vlastnosti charakterizujúce právnickú osobu, podľa ktorých sa hodnotí a prijíma spoločnosťou, s ohľadom na dôveryhodnosť, spoľahlivosť, profesionalitu, istotu v zabezpečení obchodného tajomstva a dodržiavania obchodných záväzkov, pričom v sebe zahŕňa nehmotné a samostatne nevyčísliteľné hodnoty. Dôkaz : Kópia zverejneného videa a príklady komentárov. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.09.2009, sp. zn. 4 Cdo 212/2007, právnym predpokladom poskytnutia ochrany v zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka je neoprávnenosť zásahu do dobrej povesti právnickej osoby a skutočnosť, že takýto zásah je objektívne spôsobilý ujmu na dobrej povesti vyvolať. Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie zasahujúce práva právnickej osoby chránené v zmysle § 19b ods. 2 a 3 OZ. Občianskoprávna sankcia za neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby je založená na objektívnom princípe, teda nevyžaduje sa popri neoprávnenosti zásahu aj zavinenie pôvodcu neoprávneného zásahu. Ak zásah spočíva v skutkových tvrdeniach, pôvodca neoprávneného zásahu sa zbaví (na ňom je povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť, bremeno tvrdenia, či dôkazné bremeno) občianskoprávnej sankcie, len ak preukáže, že tieto tvrdenia sú pravdivé (tzv. dôkaz pravdy). V zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 211/08, do práva na ochranu pred neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby podľa § 198 ods. 3 Obč. zákonníka možno zasiahnuť jednak skutkovými tvrdeniami, ale tiež aj neprimeranými hodnotiacimi úsudkami. Vyššie citovaný neprimeraný úsudok - spochybnenie dôveryhodnosti našej spoločnosti môže mať neprekonateľné nepriaznivé následky jednak v získavaní a udržiavaní zamestnancov , a jednak v získavaní a udržiavaní odberateľov našich produktov, čím môžu našej spoločnosti vzniknúť rozsiahle škody. V zmysle rozsudku NS SR , sp. zn. 3 CDO 61/2000 pre ustálenie, čo treba považovať za pravdivé opísanie skutočností, ktoré majú tvoriť predmet zásahu, možno vychádzať zo základného významu pojmu pravda, ktorým podľa krátkeho slovníka slovenského jazyka treba rozumieť súhlas výroku, názoru so skutočnosťou, správne zmýšľanie, správny názor. Z tohto základného vymedzenia pojmu pravda je zrejme nerozlučná spojitosť súhlasu názoru a zmýšľania so skutočnosťou. Za pravdu v tomto zmysle treba považovať pravdivé opísanie skutkových okolností. Za pravdivé opísanie skutkových okolností však nemožno považovať prípad, keď pisateľ článku (resp. v tomto prípade osoba vystupujúca vo videu) síce uvedie skutočnosti, ktoré sú pravdivé, ale niektoré skutočnosti skutkového deja neuvedie. Za pravdivé opísanie skutkového deja teda nemožno považovať jeho opísanie spôsobom, ktorý čitateľovi neumožňuje z opisu deja urobiť si vlastný hodnotiaci úsudok. Uvedenie neúplného skutkového deja má potom za následok, že tento skutkový dej nebol opísaný pravdivo a teda nie je pravdou. Absencia vyššie uvedených skutočností vo vyjadrení K.. J. neumožňuje adresátovi videa vytvorenie pravdivého obrazu o spaľovaní odpadov spoločnosťou BUKOCEL, a.s. Podľa článku 19 ods. 1 zák. č. 460/1992 Zb.

Ústava Slovenskej republiky: „Každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena“. Pri strete dvoch základných práv a to práva na ochranu dobrej povesti a práva na slobodu prejavu, treba zohľadniť všetky rozhodujúce konkrétne okolnosti daného prípadu. Právo na slobodu prejavu a právo na slobodné šírenie informácií nesmú byť nadradené nad právo na ochranu dobrej povesti právnickej osoby, a to najmä v prípade, ak predmetom informovania verejnosti majú byť okolnosti o osobách, ktoré nie sú verejne činnými osobami. Sloboda tlače a sloboda slova nie sú neobmedzené, pretože nesmú zasahovať do ústavou chránených základných práv, v tomto prípade do práva na zachovanie dobrej povesti. Takisto ani v záujme vedenia akejkoľvek verejnej diskusie nemožno rozširovať nepravdivé tvrdenia a neprimerané hodnotiace úsudky, ako sa to stalo v danom prípade. Žalovaný je šéfredaktor a vlastník týždenníka Vranovské noviny. Táto skutočnosť je všeobecne známa medzi občanmi Mesta Vranov nad Topľou a okolia. Keď takáto osoba uviedla nepravdivé informácie bez akéhokoľvek reálneho základu, považujú za potrebné, aby sa žalobcovi ospravedlnil aj v týždenníku, ktorý vlastní a šéfredaktuje, pretože žalobcu poškodil úmyselne. Ďalej, aby sa žalobcovi ospravedlnil aj na tých webových stránkach, kde svoje nepravdivé informácie prezentoval.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žalobu ako nedôvodnú žiadal zamietnuť. Poukázal na to ust. čl. 24 ods. 1 ústavy SR, ktorý zaručuje každému slobodu myslenia a svedomia a právo verejne prejavovať svoje zmýšľanie. Poukázal ďalej na ustanovenia zákona č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači. Uviedol ďalej, že uvedený text nebol zverejnený vo Vranovských novinách a že návrh žalobcu nemá oporu v zákone č. 167/2008 a že za obsah periodickej tlače zodpovedá vydavateľ periodickej tlače. Za obsah agentúrneho spravodajstva zodpovedá tlačová agentúra. Uviedol, že nie je ani vydavateľom Michalovských novín a preto nemôže niesť zodpovednosť za ich obsah. Nie je ani zodpovedný za to, čo bolo uverejnené na webovej stránke. Poskytol informácie na tvorbu diplomovej práce, nie na zverejnenie na youtube. Vo svojom vyjadrení zo dňa 09.1.2013 poukázal na viaceré porušenie predpisov o nakladaní s odpadmi zo strany žalobcu ako je únik popolčeka dňa 28.12.2011 v Hencovciach, ďalší únik popolčeka o dva mesiace vo februári 2012, vývoz kaustifikačného kalu na poľnohospodársku pôdu v katastri obce Nižný Hrabovec a vedenie súdneho sporu s dodávateľom filtra Spoločnosťou Slavex Industrial Filters Praha. Uviedol, že jeho úmyslom nebolo poškodiť dobré meno Bukocelu, a.s. ale len poukázať na znečisťovanie životného prostredia, ktoré môže viesť k ohrozeniu zdravia ľudí. Uviedol, že na základe všetkých týchto skutočností nadobudol presvedčenie, že žalobca viackrát porušila predpisy o nakladaní s odpadmi a že to nie je dôveryhodný podnik, ktorý by zaručil bezproblémové spaľovanie odpadu.

Rozsudkom zo dňa 22.05.2013, č.k. 11C/305/2012-186 súd vo veci rozhodol a to tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie. Na základe podaného odvolania Krajský súd uznesením zo dňa 26.06.2014 uvedený rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vo svojom odôvodnení poukázal len na to, že rozsudok je nepreskúmateľný a že nie je možné zistiť ako sa súd prvého stupňa vysporiadal s konkrétnymi skutkovými tvrdeniami a konkrétnymi hodnotiacimi úsudkami z hľadiskom zvyčajne zvažovaných v odôvodnení svojho rozhodnutia pre posúdenie, či došlo k zásahu do dobrej povesti právnickej osoby.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého z videozáznamu, ktorý bol zverejnený na [www.youtube](http://www.youtube.com) v názvom Trojuholník smrti po jeho prehratí na pojednávaní súd zistil, že autorom tohto videozáznamu bol študent vysokej školy U. R.. Tento snímok pojednáva o znečisťovaní životného prostredia na Hornom Zemplíne, ide o okolie mesta Vranov nad Topľou, Strážske v súvislosti s veľkými priemyselnými podnikmi, ktoré sú v tomto okolí a to Bukóza a Chemko Strážske. Celý videozáznam je akýmisi rozhovorom medzi autorom videozáznamu a starostami dotknutých obcí, Hencoviec a Nižného Hrabovce, bývalými a súčasnými pracovníkmi týchto podnikov, kde okrem týchto autorovi videozáznamu poskytol rozhovor aj žalovaný K. Q. J.. Ide o niekoľko vstupov, kde žalovaný sa vyjadril, že „vzhľadom na to, že BUKÓZA už viackrát porušila predpisy o nakladaní s odpadom a pri spaľovaní týchto rôznych látok, podľa môjho názoru nie je to dôveryhodný podnik, ktorý by zaručil, že spaľovanie odpadu bude bezproblémové...“. „v tomto popolčeku bol objavený arzén, vo vysokom, niekoľko...mnohonásobne prekročenom množstve, bol báriem, medza stanovenia 10, zistených 1020 jednotiek, a tak ďalej. Tak skade sa tie látky potom zobrali?...zrejme tam spaľujú nie iba tú hmotu, ktorú majú, teda drevné štiepky, ale aj ten bordel, ktorý majú v pravobrežnom meandri. V BUKÓZE je niekoľkohektárový odpad uskladnený v areáli BUKÓZY, s ktorým nevedia čo robiť. Mám osobné intuície, že možno už aj ten odpad spaľujú. Tam sú od pneumatík až po neviem čo...“ Okrem

žalovaného tam vystúpili aj iné osoby, kde napríklad starostovia susediacich obcí a to Hencoviec, kde bezprostredne je umiestnený podnik Bukocel. a.s. a Nižného Hrabovca, ktorý sa oveľa konkrétnejšie vyjadrovali k znečisťovaniu životného prostredia v ich obciach práve činnosťou dotknutého podniku, žalobcu. Bývalý zamestnanec Bukózy sa tiež veľmi podrobne a konkrétne vyjadroval k postupu žalobcu v minulosti ako aj v súčasnosti pri vývoze a likvidácii odpadu,

Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 25.02.2013 vyplýva, že návrh žalobcu odmieta v plnom rozsahu. Poukázal na niekoľko dôvodov pre ktoré návrh neuznáva a to: v prvom rade, žalobca sa domáha ochrany dobrého mena Bukocelu. Vo vyjadrovaní žalobcu, ktoré je predmetom žaloby, sa však toto pomenovanie nevyskytuje. Predmetom žaloby majú byť vyjadrenia žalovaného, nie celý film. Vzťahovačné tvrdenie, že je jasné, o akú firmu ide, je neopodstatnené. Pod Bukózou je skrytých veľa firiem, napr. Bukóza Holding, Bukóza Progres, Bukóza Invest, Bukóza Servis, Bukóza Energo, Bukóza Píla, Bukóza Preglejkáreň, Bukóza Export-Import, Bukóza Typoexpres a mnohé ďalšie, niektoré z nich sú už v likvidácii. Neskôr vysvetlí, prečo. Ak by súd uznal, že jeho tvrdenia súvisia s Bukocelom, potom by musel uznať aj poškodenie mena uvedených spoločností, poškodenie mena K. vrátane detí a starých rodičov S. K..

Ďalším dôvodom, prečo je potrebné návrh žalobcu zamietnuť, je skutočnosť, že on svoj názor vyslovil pred tvorcom diplomovej práce, nie pre youtube. Možno pán K. nevie, v čom spočíva obhajoba diplomovej práce, preto chce zdôrazniť nasledovné. Ako absolvent Fakulty žurnalistiky Univerzity Komenského má aj druhú špecializáciu, a to je televízna žurnalistika, preto vie, ako sa obhajuje takýto druh práce. V prvom rade je to výber a schválenie témy. Tento základný koncept a tvorbu scenára najprv posúdi konzultant. Scenár je rozdelený na obrazovú časť a na textovú časť s komentármi a priamymi vstupmi. Ďalšou prílohou je sprievodná hudba a ozvučenie. Pri tvorbe diplomovej práce je jej autorovi nápomocný jeden resp. dvaja konzultanti, samostatne na obrazovú a samostatne na textovú časť. Pri tvorbe takejto práce zvyčajne prebieha približne desať konzultácií, počas ktorých sa jednotlivé kapitoly, sekvencie a obrazy postupne upravujú do takej podoby, aby diplomová práca bola čo najkvalitnejšia. Obhajoba diplomovej práce sa realizuje pred vysokoškolskou komisiou pozostávajúcou z profesorov a docentov vysokej školy. Členom komisie je aj oponent. Ak by celá komisia našla čo len zrnko pochybnosti o tom, že predkladaná práca nie je v súlade so zákonmi tohto štátu, že by mohla spôsobiť niekomu ujmu, takáto diplomová práca by v žiadnom prípade nebola obhájená. Pokiaľ vie, autor prácu obhájil. Ak by súd uznal žalobu, spochybnil by rozhodnutie vysokoškolskej komisie, ktorá obhajobu potvrdila.

Aj keby žalovaný uviedol pomenovanie Bukocel, v žiadnom prípade by nemohol poškodiť dobré meno firmy, lebo Bukocel dobré meno nemá. Opiera sa o nasledovné fakty. Do prvej vlny kupónovej privatizácie bola zaradená aj Bukóza. Obyvatelia Československa vo veku nad 18 rokov dostali kupónové knižky v hodnote približne 30 tisíc korún, prostredníctvom ktorých mohli získať akcie štátnych podnikov, ktoré boli vybudované v čase socializmu. Popri drobných akcionároch sa však na kupónovej privatizácii podieľali aj privatizačné fondy. Do Bukózy investovala svoje kupónové knižky celá jeho širšia rodina. Akcie Bukózy vlastnil aj on, ale to nie je podstatné. Podstatné je to, že Bukózy sa zmocnili privatizačné fondy, ktoré odstavili drobných akcionárov a majetok Bukózy previedli na Bukocel. Bolo to síce v súlade s vtedy platnou legislatívou, nebol porušený žiadny právny predpis Československej republiky, avšak právnici, ekonómovia i historici dnes už takéto konanie nazývajú ako najväčší podvod na občanoch bývalého Československa. Dokázať trestný čin podvodu, ktorý hovorí, že Kto v úmysle obohatiť seba alebo iného atď. je veľmi ťažké, avšak z morálneho hľadiska ako vyššieho princípu spravodlivosti je to podvod na ľuďoch. Bukocel ako nositeľ tohto podvodu sa vždy bude v jeho očiach javiť ako parazit. Bukocel najprv vlastnilo viacero privatizačných fondov, ktoré medzi sebou ďalej bojovali o majetok. Napríklad, ak tam bolo 7 spoločností, 3 alebo 4 väčšínoví vlastníci sa dali do kopy a menších akcionárov odstavili. A tak sa vlastne majetok v hodnote približne 2 miliardy korún dostal do rúk jedného človeka. Žalobcovia môžu namietat', že oni s privatizáciou Bukózy nemajú nič spoločné. Je to pravda, ale keď pán K. kupoval Bukocel a celú Bukózu, nekupoval mačku vo vreci. Pán K. si musel byť vedomý, čo kupuje. Celú Bukózu kupoval preto, lebo sa bál, že príde o pohľadávky, ktoré voči Bukóze mal. Podľa jeho vyjadrenia šlo približne o 120 miliónov korún (Príloha Trend 15.02.2012). Ale to nie je podstatné. Dôležitá je skutočnosť, že pán K., ktorý dovtedy nemal žiadne podnikateľské skúsenosti s mechanickým a chemickým spracovaním dreva, kupoval nedôveryhodný podnik, ktorý mu dlhoval veľký obnos peňazí, a to len preto, aby o tieto peniaze neprišiel.

Ďalším argumentom, prečo súd má zamietnuť žalobu, je skutočnosť, že Bukóza už vyše 60 rokov znečisťuje životné prostredie. Znečisťuje ovzdušie, vodu, kontaminuje pôdu. Počas svojej 33-

ročnej novinárskej praxe bol svedkom mnohých sťažností na Bukózu. V 70. a 80. rokoch všetky pracoviská Bukózy poznal ako svoju dlaň. Od impregnácie podvalov, ktoré pracovisko bolo jedným z najnečistenejších, cez nábytkáreň, až po bauervarak. Písal som aj veľmi kritické články, ktoré sa síce vedeniu podniku nepáčili, ale za ktoré dostal novinársku cenu. Aj dnes, čo sa nám zdá byť veľmi kritické pre určitý subjekt, pre spoločnosť to môže byť veľmi prospešné. Na základe oprávnenej kritiky sa môžu veci napraviť, pohnúť k lepšiemu a to očakávam aj od Bukózy. Žalobcovia môžu tvrdiť, že nový majiteľ pán K. urobil veľmi veľa pre ozdravenie Bukózy. Je to pravda, určité výsledky tu sú. Ale nebola to jeho iniciatíva. Boli to predovšetkým nariadenia Európskej únie, Európskej komisie, ale aj našej národnej legislatívy, ktorá musela prijať Štokholmský dohovor a iné normy v oblasti životného prostredia.

- Veľké nebezpečenstvo pre zdravie obyvateľov celého regiónu je to, že Bukóza nemá nezávislý monitorovací systém. Poukazoval som na to veľakrát (Vranovské noviny z 1. októbra 2007, Vranovské noviny z 12. októbra 2009).

Žalobcovia vo svojich dokumentoch majú nákres spaľovacieho kotla a uvádzajú aj namerané hodnoty látok vypúšťaných do ovzdušia. Tieto hodnoty však boli namerané pri spaľovaní vysušenej drevnej štiepky. Ak by sa v spaľovacom kotle spaľovala len takáto štiepka, hodnoty by neboli prekročené a obyvateľom Hencoviec aj celého regiónu by sa na strechách, na autách, v záhradách, jednoducho všade neobjavovali čierne mazľavé splodiny alebo vápno pripomínajúce látky, ktoré unikli z Bukózy. Neidentifikovateľná čierna hmota je dodnes prilepená na strechách rodinných domov v Hencovciach. Je dobré, že sa o Bukózu začali zaujímať aj ústredné médiá, lebo až potom sa začali robiť opatrenia. Pán K. zvolal do Bukózy tlačovú besedu, na ktorej informoval o spaľovacom procese vo firme. Nielen on, ale aj čitatelia Vranovských novín a obyvatelia regiónu očakávali, že odobraté vzorky ukážu, či skutočne bol dodržaný technologický postup spaľovania (Vranovské noviny zo 16. januára predložené súdu v úvodnom vyjadrení). Nestalo sa tak. Bukóza výsledky analýzy nezverejnila. Z toho dôvodu on ako vydavateľ Vranovských novín bol odkázaný iba na nezávislý rozbor, ktorý si u renomovanej spoločnosti v Spišskej Novej Vsi objednal Obecný úrad Hencovce. Keďže rozbor boli veľmi prekvapujúce a namerané hodnoty viacerých látok veľmi vysoké, požiadal Bukózu o vysvetlenie. Namiesto solídneho vysvetlenia sa mu dostalo vyhrážok od pána K., ktorý sa mi vyhrážal súdom. Ako novinár mám 33-ročnú prax, ale s takýmto jednaním sa ešte nestretol. Majiteľ Bukózy pán K. síce sľúbil, že urobí všetko pre to, aby z Bukózy už viac popolčiek neunikal, avšak dňa 14. februára 2012 opäť unikol popolček z Bukózy. Bukóza v stanovisku síce uviedla, že popolček unikol z auta prevážajúceho popolček z firmy na odkalisko v katastri Nižného Hrabovca, ale to nie je pravda. Popolček totiž nebol roztrúsený okolo cesty, ale tiahol sa v tvare písmena V od Bukózy v smere vetra smerom na juh. S takýmto stanoviskom sa stotožnili aj majitelia pôdy, ktorí sťažnosť na Bukózu redakcii iniciovali. Napriek tomuto zavádzajúcemu tvrdeniu Bukózy zverejnil celé stanovisko Bukózy bez akéhokoľvek komentára. Nechal na občanoch, aby si sami urobili názor. Je to ďalší prípad nedôveryhodnosti Bukocelu. Ako profesionálny novinár sa riadi zásadou, ktorú mi na Fakulte žurnalistiky na Univerzite Komenského vštepovali moji profesori, nemusím s tebou súhlasiť, ale urobím všetko pre to, aby si mohol vysloviť svoj názor.

Ďalším dôvodom na zamietnutie žaloby je skutočnosť, že v Ústave Slovenskej republiky a v iných právnych normách, ktoré Slovenská republika aplikovala do svojho právneho systému, napríklad v Európskom dohovore politické práve, je zakotvená sloboda prejavu rovnako ako sloboda myslenia, sloboda názoru a sloboda tlače. Žiada preto, aby žalobcovia a tento súd rešpektovali jeho základné práva a neobmedzovali ho.

Ďalším dôležitým bodom, prečo má súd žalobu zamietnuť, je skutočnosť, že Bukocel nemá dobré meno ani medzi svojimi obchodnými partnermi. Pezinská firma SLAVEX, ktorá Bukocelu dodala filter, chcela v Bukóze skontrolovať, ako k údajnej poruche došlo. Expertov z tejto firmy však do Bukózy ani nepustili. Ako dôkaz prikladá súdne rozhodnutie Okresného súdu Levice, na základe ktorého si táto firma môže svoj filter v Bukóze odmontovať a zobrať si ho späť. Znamenalo by to buď zastavenie spaľovacieho procesu a výroby elektrickej energie alebo vypúšťanie škodlivín do ovzdušia bez filtrácie. Bukocel sa vyhovára na to, že dodávateľ nedodrжал stanovenú hrúbku plechu na opláštení, dodávateľ však argumentuje kvalitnejším materiálom a záručnou dobou. Tu je potrebné položiť si otázku, prečo Bukocel nechcel vpustiť dodávateľa filtra, aby skontroloval, čo sa vlastne stalo. Nielen predstavitelia firmy SLAVEX, ale aj špecialisti na informačné technológie tvrdia, že riadiacou jednotkou pri spaľovacom procese je počítačový softvér. V softvéri sú chránené aplikácie, na základe ktorých je možné zistiť každý jeden zásah do systému. Jednoducho povedané, IT špecialista môže presne zistiť presný čas a aké úkony boli v danom čase v systéme vykonané. I., ktorý podniká aj v oblasti IT, by o tom mal vedieť.

Takáto aplikácia je zvyčajne v softvéri chránená. Podľa názoru žalovaného práve toto môže byť dôvod, prečo neboli IT experti do Bukocelu vpustení. Tí by totiž zistili, či skutočne šlo o poruchu, alebo to bol neoprávnený zásah do systému. Navrhovatelia síce majú v dokumentácii aj náčrt spaľovacieho kotla s komínom, v ktorom je umiestnený aj filter, ale v reálnej skutočnosti popri komíne existuje aj tzv. bajpas, teda potrubie, cez ktoré sa dostávajú škodliviny do ovzdušia vtedy, keď je filter pokazený resp. odstavený. Ak počítačom riadiaci systém v Bukóze nemôže nikto kontrolovať, jeho obsluha môže kedykoľvek filter odstaviť, nahádzať do kotla čokoľvek a škodliviny vypustiť do ovzdušia. Nie je vylúčené, že sa tak stalo. Takáto špina síce vyletí do ovzdušia, ale v čase nízkeho tlaku a inverzie sa nerozplynie do širokého okolia, ale zostane v blízkom okolí Bukocelu. Práve na to doplácajú obyvatelia okolitých obcí, ktorí sa na Bukocel sťažujú. Ak si Bukocel tento problém nevyrieši a nebude mať nezávislý monitorovací systém a neumožní kontrolným orgánom vstup do systému, nebude dôveryhodnou firmou. Nebezpečenstvo je o to väčšie, že Bukocel chce spaľovať aj nebezpečné látky. Do Hencoviec sa majú vozíť nebezpečné látky nielen z blízkeho okolia, ale takmer z celého Slovenska. Po mnohých opakovaných únikoch škodlivín do ovzdušia nie je záruka, že sa Bukocel zhostí tejto úlohy, že ešte viac neznečistí životné prostredie. Dôsledky znečistenia životného prostredia poznáme. Sú to rakovinové choroby, narušenie imunitného systému, ochorenia štítnej žľazy, respiračné choroby a mnohé ďalšie.

Ďalším dôkazom, že Bukocel je nedôveryhodný podnik v oblasti nakladania s odpadom, je preukázané porušenie zákona o odpadoch v súvislosti s vývozom kaustifikačného kalu z Bukocelu do katastra obce Nižný Hrabovec a do katastra obce Sačurov. Dôkazom sú vyjadrenia ÚKSÚP a Slovenskej inšpekcie životného prostredia (v prílohe). Aj tu je potrebné zdôrazniť, že na lavici obžalovaných by mala sedieť žalujúca strana, presnejšie majiteľ Bukózy, nie obžalovaný.

Žalujúca strana vo svojich materiáloch argumentuje snahu o udržanie zamestnanosti. Aj v tomto prípade ide o nedôveryhodný podnik, ktorý sústavne porušuje Zákonník práce tým, že núti svojich zamestnancov prechádzať z riadneho zamestnaneckého pomeru na živnosť, resp. prijíma nových zamestnancov nie do riadneho pracovného pomeru, ako to ukladá Zákonník práce, ale v rámci obchodného vzťahu, teda na živnosť. Podľa § 11 Zákonníka práce zamestnanec je fyzická osoba, ktorá vykonáva pre zamestnávateľa závislú prácu. Závislá práca podľa § 1 odsek 2 závislá práca je vykonávaná vo vzťahu nadriadenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca, osobne zamestnancom pre zamestnávateľa, podľa pokynov zamestnávateľa, v jeho mene, v pracovnom čase určenom zamestnávateľom, za mzdu alebo odmenu. Podľa odseku 3 závislá práca môže byť vykonávaná výlučne v pracovnom pomere, nie v zmluvnom obchodno-právnom vzťahu. Aj tieto fakty svedčia o tom, že ide o nedôveryhodný podnik. Bukóza nútila mnohých svojich zamestnancov, aby prešli zo zamestnaneckého pomeru na živnosť. Čo to v praxi znamená, všetci vieme veľmi dobre. Živnostník nemá nárok na dovolenku, na odstupné, na ochranné pracovné pomôcky atď. a jeho zmluvný partner sa ho môže kedykoľvek zbaviť. Pokiaľ mám dobré informácie, tak Bukóza dostala na spaľovací kotol štátnu dotáciu, pri ktorej sa zaviazala, že udrží zamestnanosť a nebude prepúšťať svojich zamestnancov. Nútením zamestnancov prechodu na živnosť sa tejto povinnosti zbavila, čo považuje za nemorálne konanie (príloha Trend).

Ďalším dôvodom, že Bukocel sa javí ako nedôveryhodný podnik v oblasti nakladania s odpadom, je Petícia proti zriadeniu spaľovne komunálneho a nebezpečného odpadu v areáli firmy Bukóza Holding. Petičný výbor uvádza 6 vážnych dôvodov, ktoré považuje za opodstatnené (príloha petičný hárok). Uviedol, že je to dosť dôkazov na to, že v jeho očiach sa Bukocel javí ako nedôveryhodný podnik. Preto žiada súd, aby žalobu na zamietol.

Dňa 16.01.2012 bol vo Vranovských novinách ročník 44 číslo 2 uverejnený článok pod názvom: „Majiteľ Bukózy S. K. pred novinármi prehlásil: Urobíme všetko, aby k takýmto poruchám viac nedochádzalo“. Z obsahu článku vyplýva, že únik popolčeka z hencovskej Bukózy ku ktorému došlo koncom decembra vyšetruje inšpekcia životného prostredia. Rozbory by mali preukázať, či sa v spaľovacom kotly na výrobu elektrickej energie spaľovali okrem drevných štiepok aj iné látky. V takom prípade by Bukózu čakali nielen pokuty ale aj ďalšie sankcie. Podľa vyjadrenia majiteľa Bukózy S. K. k úniku popolčeka došlo v noci medzi tretou a štvrtou hodinou v dôsledku výpadku riadiaceho systému. Porucha trvala 16 minút. Keďže v tom čase bol nízky tlak a mrholilo, obyvatelia Hencoviec boli ráno veľmi nemilo prekvapení nánosom popolčeka na rodinných domoch a automobiloch. Podľa ich vyjadrenia mal popolček takmer čiernu farbu a z vozidiel sa nedal zmyť. Popolček zasiahol asi 20 rodinných domov. S. K. im odkázal, že škodu im uhradí cez poisťovňu po predložení hodnoverných dokladov. Spaľovanie iných látok než biomasy, na ktorú majú povolenie, vylúčil.

Dňa 07.05.2012 bol vo Vranovských novinách ročník 44 číslo 18 uverejnený článok pod názvom: „Čo zistila Slovenská inšpekcia životného prostredia v hencovskej Bukóze?“ Z obsahu článku vyplýva, že kontrolou u prevádzkovateľa Bukocel, a. s., ktorú vykonala SIŽP - Inšpektorát životného prostredia Košice v súvislosti s únikom popolčeka bolo zistené, že prevádzkovateľ BUKOCEL, a. s. porušil zákon o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania tým, že v prevádzke výroby buničiny vykonával činnosť v rozpore s podmienkami integrovaného povolenia, ktoré vydal Inšpektorát životného prostredia v Košiciach. Za zistený správny delikt uloží inšpektorát v správnom konaní prevádzkovateľovi pokutu. Slovenská inšpekcia zistila v Hencovciach porušenie podmienok až v šiestich prípadoch. Prevádzkovateľ v Hencovciach umiestnil do prevádzky nový kotol na drevnú hmotu bez súhlasu príslušného orgánu ochrany ovzdušia. Táto zmena vo fungovaní prevádzky mohla mať negatívny vplyv na životné prostredie. Prevádzkovateľ takisto nevykonával činnosť počas prevádzkovania kotla s projektom stavby a podmienkami výrobcu zariadenia, pretože v prevádzke používal palivo s vyšším obsahom vody, nižšou výhrevnosťou a s vyšším obsahom popola v pôvodnom palive, čo všetko mohlo mať negatívny vplyv na životné prostredie. O každej havárii musí byť spísaný zápis a musia byť o nej upovedomené príslušné orgány v súlade so všeobecne platnými právnymi predpismi. Prevádzkovateľ však bezodkladne neohlásil inšpektorátu životného prostredia túto mimoriadnu udalosť ku ktorej došlo 28. decembra minulého roku. Tento bol o nej informovaný až nasledujúci deň nie však od prevádzkovateľa ale na základe podaného podnetu.

Dňa 20.02.2012 bol vo Vranovských novinách ročník 44 číslo 7 uverejnený článok pod názvom: „Popolček z Bukózy zasiahol kataster N.Hrabovca“ Z obsahu článku vyplýva, že okolí Bukózy sa minulý týždeň objavil čierny popolček, ktorý pokryl časť poľnohospodárskej pôdy a intravilánu Niž. Hrabovca. Najviac znečistený bol priestor od areálu Bukózy cez železničnú a cestnú komunikáciu končiaci na miestnych poliach. Túto informáciu poskytli obyvatelia vlastníci túto pôdu. Bolo o tom informované MŽP, Krajský úrad ŽP a SIŽP. Inšpektori odobrali vzorky popolčeka na rozbor. Predbežné úvahy, že došlo k zlyhaniu filtrov v spaľovacom kotly v Bukóze, ako sa stalo koncom decembra minulého roka, zástupca tejto firmy nepotvrdil. Podľa oficiálneho stanoviska Bukózy, popolček rozvíril silný vietor z podnikového odkaliska v Nižnom Hrabovci. Ide o dočasne povolenú skládku s prísnymi podmienkami uskladnenia. V priebehu dvoch mesiacov išlo už o druhý prípad, kedy sa Bukóza stala predmetom kritiky obyvateľov okolitých obcí pre znečisťovania životného prostredia. Bukóza uviedla, že v tomto odkalisku už popolček uskladňovať nebude.

Dňa 14.05.2012 bol vo Vranovských novinách ročník 44 číslo 19 uverejnený článok pod názvom: „Bukóza vyviezla do polí stovky ton hmoty“. Z obsahu článku vyplýva, že Bukóza vyviezla na kopec nad obcou Nižný Hrabovec na pole stovky ton hmoty podobnej vápnu. Bukóza pre médiá uviedla, že má byť použité na neutralizovanie pôdy avšak obyvateľom Nižného Hrabovca sa množstvo hmoty okolo 100 nákladných áut zdá príliš veľké na tento účel, taktiež o tomto zámere neboli vopred informovaní. Sú presvedčení, že v hmote sa nachádza aj iný materiál, než len samotné vápno. Ďalšie kopy pribudli aj okolo Tople v katastri Sačurova. Na miesto vývozu sa dostavili aj pracovníci Výskumného ústavu pôdozvedectva a ochrany pôdy, aby odobrali vzorky a hneď aj prijali opatrenia.

Dňa 28.05.2012 bol vo Vranovských novinách ročník 44 číslo 21 uverejnený článok pod názvom: „Kaustifikačný kal z Bukózy bol vyvezený v rozpore so zákonom“. Z obsahu článku vyplýva, že spol. Bukocel Hencovce, ktorá vyvážala nebezpečnú bielu látku na pole v katastri obce Nižný Hrabovec, porušila zákon o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a zákon o odpadoch ako to vyplýva z výsledkov kontroly. Na kontrolu bude nadväzovať správne konanie o uložení pokuty. Ústredný kontrolný a skúšobný ústav poľnohospodársky v Bratislave zakázal uvádzať kaustifikačné vápno do obehu a spoločnosti Agrofyt, ktorému Bukocel daroval kal na vápnenie pôdy, zakázal používanie a aplikáciu tohto vápna na poľnohospodársku pôdu. Zároveň nariadil odstránenie vápna z celej poľnohospodárskej pôdy, na ktorú bola aplikovaná. Podľa analýzy spol. Ekolab Košice išlo o kaustifikačný kal z výroby bieleho ľahu. Analyzovaná látka má nebezpečné vlastnosti klasifikované podľa nariadenia ES č. 1272/2008: dráždivosť na kožu, vážne poškodenie očí.

Dňa 10.04.2012 bol vo Vranovských novinách ročník 44 číslo 14 uverejnený článok pod názvom: „Zdravotníci zverejnili štatistiku, podľa ktorej sa v našom okrese rodí najviac detí s vrodenými chybami“. Z obsahu článku vyplýva, že v okrese Vranov nad Topľou sa rodí najviac detí s vrodenou chybou. Podľa Národného centra zdravotníckych informácií v prepočte na 10 tisíc obyvateľov sa v roku 2010 vyskytlo

až 545 takýchto prípadov. Príčiny týchto nepriaznivých ukazovateľov môžu byť rôzne, ale za pozornosť určite stojí aj kontaminované životné prostredie.

V článku zo dňa 05.03.2008, ktorého autorom je K., hovorca I. pod názvom: „Vlani sa zvýšil počet prevádzkovateľov, ktorí prekročili emisné limity“ je uvedené, že meracie skupiny uskutočnili vlani 48 meraní emisií znečisťujúcich látok na veľkých a stredných zdrojoch znečisťovania, pričom porušenie zákona o ovzduší zistili u jedenástich prevádzkovateľov medzi ktorými bola aj spol. Bukocel Hencovce.

V rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2S 17/2012, ktorého predmetom bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Obvodného úradu ŽP v Prešove okrem iného z odôvodnenia vyplýva, že Obvodný úrad ŽP vo Vranove nad Topľou vydal rozhodnutie ktorým uložil BUKOCEL, a. s. pokutu vo výške 6.000,- eur za nezabezpečenie odborného technicko-bezpečnostného dohľadu nad prevádzkou vodnej stavby odkaliska Ľavobrežný meander, prevádzkovanie vodnej stavby „Likvidácia vedľajších výustí za a. s. Bukocel a zachytávanie ropných látok z BČOV“ bez manipulačného poriadku, nepredloženie dokladu o kategorizácii vodnej stavby „Hať na Ondave“. Senát krajského súdu dospel k záveru, že neexistujú dôvody na zrušenie rozhodnutia Obvodného úradu ŽP v Prešove ani Obvodného úradu ŽP vo Vranove nad Topľou.

Z odpovedi Slovenskej inšpekcie ŽP, Inšpektorát ŽP Košice adresovaného K.. Q. J., Vranovské noviny zo dňa 27.05.2014 vo veci úniku smradľavej látky z Bukózy Hencovce vyplýva, že dňa 23.05.2014 im bol elektronický doručený podnet na únik smradľavej látky z Bukózy Hencovce dňa 23.05.2014. IŽP Košice v roku 2014 vykonal v prevádzkach v Bukóze štátny dozor - kontroly. Vykonanou kontrolou v prevádzke Rotačná pec bolo zistené, že prevádzkovateľ nevykonával činnosť v prevádzke v súlade s vydaným povolením a neudržiaval prevádzku v súlade s podmienkami určenými v povolení. Zároveň bolo zistené, že prevádzkovateľ nespĺnil opatrenie na nápravu nariadené IŽP. Na základe zistených skutočností v prevádzke Rotačná pec bude prevádzkovateľovi nariadené vykonať v stanovenej lehote opatrenia na nápravu, bude prevádzkovateľovi aktualizované podmienky povolenia a bude začaté správne konanie vo veci uloženia pokuty. Kontrola v prevádzke Výroba buničiny v súčasnosti stále prebieha a bude ukončená v mesiaci jún 2014. IŽP Košice konštatuje, že v súčasnosti pri výrobe a spracovaní buničiny sulfátovým spôsobom dochádza k vypúšťaniu pachových látok. Intenzita zápachu môže závisieť od poveternostných a rozptylových podmienok v danej lokalite. IŽP Košice uložil prevádzkovateľovi BUKOCEL, a. s. povinnosť realizovať opatrenia za účelom odstránenia pachových látok a po realizovaní týchto opatrení preukázať dodržiavanie emisného limitu pre znečisťujúce látky, resp. emisný limit pre zlúčeniny obsahujúce redukovanú síru.

V správe o kontrole č. 18/2014/P, ktorú vykonala Slovenská inšpekcia životného prostredia, Inšpektorát ŽP Košice v prevádzke Výroba buničiny, Hencovská 2073, Hencovce, ktorej prevádzkovateľom je BUKOCEL, a. s. je v závere uvedené, že prevádzkovateľ porušil nasledovné podmienky integrovaného povolenia: nedodržiaval určený emisný limit, nepreukázal dodržiavanie emisného limitu na troch rôznych zdrojoch znečisťovania ovzdušia, ďalej došlo v piatich odobratých vzorkách k prekročeniu „p“ limitných koncentračných hodnôt, taktiež prevádzkovateľ nedodržiaval mesačnú periódu odberu, neohlásil na IŽP Košice výsledky monitoringu za obdobie kalendárneho roka 2013. Na základe zistených skutočností bude IŽP Košice postupovať v zmysle ustanovení zákona o IPKZ: podľa 35 ods. 2 písm. a) zákona č. 39/2013 Z. z. o IPKZ a nariadi prevádzkovateľovi vykonať v určenej lehote opatrenia na nápravu.

Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa ustanovenia čl. 19 Ústavy SR, čl. 26 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4 Ústavy SR, čl. 44 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 Ústavy SR, čl. 45 Ústavy SR, § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 19b ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 5 ods. 1 zákona č. 167/2008 Z. z. a dospel k nasledovným záverom.

V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení je potrebné uviesť, že je možné zasiahnuť aj do práva na dobrú povest' právnickej osoby. Tak ako zákon poskytuje ochranu fyzickej osobe pre neoprávneným zásahom do dobrej povesti, tak poskytuje ochranu aj právnickej osobe pred neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby. K takémuto zásahu do dobrej povesti právnickej osoby je možné zasiahnuť jednak skutkovými tvrdeniami ale aj neprimeranými hodnotiacimi úsudkami. Ide spravidla o také nepravdivé skutkové tvrdenia a také hodnotiace úsudky, ktorým, chýba akýkoľvek skutkový základ, pričom v oboch prípadoch musí ísť o tvrdenia majúce difamačný charakter, to znamená, že tvrdenie

musí byť objektívne spôsobilé zasiahnuť do dobrej povesti právnickej osoby. Zásah musí byť spôsobilý objektívne vyvolať ujmu právnickej osobe.

Z videozáznamu, ktorý bol zverejnený na www.youtube <<http://www.youtube>> v názvom Trojuholník smrti po jeho prehraní na pojednávaní súd zistil, že autorom tohto celého videozáznamu bol študent vysokej školy U..

Tento snímok pojednáva o znečisťovaní životného prostredia v regióne Horného Zemplína, ide o okolie mesta Vranov nad Topľou, Strážske, Humenné v súvislosti s tam vybudovanými veľkými priemyselnými podnikmi, ktoré sú v tomto okolí a to Bukóza a Chemko Strážske.

Celý videozáznam je akýmisi rozhovorom medzi autorom videozáznamu a starostami dotknutých obcí, Hencoviec a Nižného Hrabovca, bývalými a súčasnými pracovníkmi týchto podnikov o dianí v tomto okolí v súvislosti so znečisťovaním životného prostredia týmito podnikmi či už v minulosti ako aj v súčasnosti. V tomto videozázname okrem týchto vyššie uvedených osôb autorovi videozáznamu poskytol rozhovor aj žalovaný K.. Q. J.. Ohľadom žalovaného ide o niekoľko vstupov, kde žalovaný sa vyjadril, že „vzhľadom na to, že BUKÓZA už viackrát porušila predpisy o nakladaní s odpadom a pri spaľovaní týchto rôznych látok, podľa môjho názoru nie je to dôveryhodný podnik, ktorý by zaručil, že spaľovanie odpadu bude bezproblémové....“ . .....“v tomto populčeku bol objavený arzén, vo vysokom, niekoľko...mnohonásobne prekročenom množstve, bol bárium, medza stanovenia 10, zistených 1020 jednotiek, a tak ďalej. Tak skade sa tie látky potom zobrali?...zrejme tam spaľujú nie iba tú hmotu, ktorú majú, teda drevné štiepky, ale aj ten bordel, ktorý majú v pravobrežnom meandri. V BUKÓZE je niekoľkohektárový odpad uskladnený v areáli BUKÓZY, s ktorým nevedia čo robiť. Mám osobné intuície, že možno už aj ten odpad spaľujú. Tam sú od pneumatík až po neviem čo...” Okrem žalovaného tam vystúpili aj iné osoby, kde napríklad starostovia susediacich obcí a to Hencoviec, kde bezprostredne je umiestnený podnik Bukocel. a.s. a Nižného Hrabovca, ktorí sa oveľa konkrétnejšie vyjadrovali k znečisťovaniu životného prostredia v ich obciach práve činnosťou dotknutého podniku, žalobcu. Bývalý zamestnanec Bukózy sa tiež veľmi podrobne a konkrétne vyjadroval k postupu žalobcu v minulosti ako aj v súčasnosti pri vývoze a likvidácii odpadu, k vypúšťaniu splodín a postupu žalobcu pri tom, kde z týchto rozhovorov vyplynulo, že postup žalobcu nebol vždy korektný a zákonný.

V konaní bolo preukázané, že žalovaný nie je autorom tohto videozáznamu a že menovanému študentovi vysokej školy poskytol žalovaný len rozhovor na účely diplomovej práce, pričom mu žalovaný nedal súhlas na zverejnenie a ani toto video sám nezverejnil na internete. Žalovaný poskytol tomuto študentovi len rozhovor.

Je všeobecne známe, že BUKÓZA ako podnik bola založená niekedy v päťdesiatych rokoch. Výroba bola spustená v roku 1955. Bukóza a.s. nebola postavená na bezodpadovej technológii, týka sa to všetkých odpadov. Tento podnik bol založený ako drevospracujúci podnik, kde základom bolo spracovanie drevnej hmoty - BUKA a výroba buničiny, neskôr výrobkov z dreva, preglejok. Postupne sa činnosť tohto podniku redukovala a preorientovala. V súčasnosti podstata činnosti podniku žalobcu spočíva vo výrobe papierenskej buničiny. Žalobca sa vo svojej činnosti začal zameriavať na výrobu energie, tepla a tiež mal zámer spaľovať komunálny odpad. Uvedené skutočnosti vyplývajú z predložených novinových článkov, čo žalobca nepoprel.

Je logické, že za také dlhé obdobie pri činnosti, ktorou sa podnik žalobcu zaoberal, prihliadnuc na technológiu, charakter a druh výroby ako aj jej trvanie (cca 50 rokov) je nepochybné, že táto priemyselná výroba nevyhnutne smerovala a smeruje k nejakému poškodeniu prípadne znečisteniu a zásahu do životného prostredia. Označenie regiónu Horného Zemplína ako trojuholník smrti, ktorý je všeobecne známy bol daný charakterom a nebezpečnosťou priemyselnej výroby v tomto regióne s poukazom na zistené znečistenie tohto regiónu v minulosti. Práve Bukóza a.s. sa považuje za jedného zo znečisťovateľov životného prostredia na Hornom Zemplíne s potencionálnymi dopadmi na zdravie obyvateľstva. Potvrdzujú to zdravotné štatistiky zdravotného stavu obyvateľstva, zverejňované v novinách. Je zároveň faktom, že tieto štatistiky nikdy neselektujú individuálne vplyv jednotlivých znečisťovateľov vo vzťahu k ďalším dvom výrazným znečisťovateľom, Chemko Strážske a Chemlon Humenné. Práve pre vplyv týchto troch podnikov všeobecne sa táto oblasť považuje za „trojuholník smrti“.

Je tiež nepochybné, že s nástupom novej technológie a hlavne aj v súvislosti so sprísnením zákonných predpisov upravujúcich oblasť ochrany životného prostredia vrátane noriem EÚ a podmienok povolenia takejto priemyselnej činnosti došlo aj u žalobcu zavádzaniu modernejších technológií, ktoré začali viac dbať na ochranu životného prostredia v okolí a ochranu ovzdušia. K zníženiu environmentálnych záťaží v tomto priestore v súčasnosti, určite prispelo aj to, že došlo k odstaveniu niektorých výrobných zariadení z ekonomických dôvodov. Uvedené skutočnosti sú zrejmé z predložených novinových článkov týždenníka Vranovské noviny, ktorých autorom a vydavateľom je žalovaný a ktorý sa v tomto týždenníku zaoberá a pravidelne sleduje, mapuje dianie, podnikanie žalobcu a príbuzných spoločností a informuje pravidelne o tom verejnosť. Žalobca nijakým spôsobom počas konania nikdy nenapadol tento denník a žalovaného ako vydavateľa za články ktoré boli zverejňované v tomto týždenníku, nikdy v konaní to nepreukázal, že by zo strany žalovaného ako vydavateľa Vranovských novín došlo zverejnenými článkami k zásahu do dobrej povesti žalobcu. Ako to vyplýva z týchto článkov ktoré boli zo strany žalovaného publikované verejnosť bola pravidelne informovaná o daniach, poruchách, o únikoch rôznych škodlivých ako aj o rôznych smrteľných úrazoch ktoré sa stali v areáli podniku žalobcu a v príbuzných spoločnostiach, čo vyplýva z predložených novinových článkov .

Dokazovaním (z novinových článkov a rozhovorov s majiteľom podniku žalobcu, čo žalobca v konaní nijako nerozporoval) bolo ďalej preukázané, že u žalobcu došlo niekoľkokrát k úniku rôznych látok. Napríklad 28. decembra 2011 došlo u žalobcu k úniku popolčeka, ktorý unikal cez komín mimo filtra. U žalobcu bola vykonaná kontrola Inšpektorátom životného prostredia, kde bolo zistené porušenie predpisov. Taktiež o úniku žalobca neinformoval ihneď príslušné orgány. Zhruba o dva mesiace sa do okolitých spomínaných obcí dostal opätovne popolček a to z dočasného skladiska, ktorý bol rozvírený vetrom. V minulom roku žalobca vyviezol do polí v okolí Nižného Hrabovca hmotu definovanú ako vápno a opätovne to nebolo všetko v súlade s právnymi predpismi. Išlo o odpad - kaustifikačný kal v dôsledku odstávky rotačnej pece. Aj keď podľa obsahu išlo o vápno, ktoré malo rôzne prímеси, kde obsah týchto prímесí mal byť podľa žalobcu v norme firma, ktorú najala žalobca na vývoz túto hmotu len voľne vyviezla na kopy na poľnohospodársku pôdu a až neskôr ho začala zapracovávať do pôdy. Je logické a aj pre laika zrejmé, že táto hmotá , vápno (uhličitan vápenatý), ktorá je zásaditá sa používa ako hnojivo a zapracúva sa do kyslej pôdy) nemôže sa použiť len tak, že sa nahádza na kopy ale sa musí určitým spôsobom do pôdy zapracovať, aby sa nedosiahol opačný účinok. Je teda nepochybné, že množstvo prímесových látok obsiahnutých v tejto hmote pri jej uskladnení len na jednej kope zvýši a tieto sa následne dostanú do pôdy.

Taktiež bolo preukázané, že žalobca mal zámer po rekonštrukcii začať spaľovať komunálny odpad, čo samozrejme vyvoláva otázku znečistenia ovzdušia v okolí. O uvedenom kroku a snahe taktiež svedčia zverejnené články, predložené žalovaným. Ide o vznik nových možných environmentálnych záťaží, čo samozrejme s prihliadnutím na minulosť vyvoláva odpor obyvateľstva regiónu, ktorého environmentálne povedomie rastie.

Podľa ust. § 132 OSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Na základe uvedeného po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov má súd za to, že žaloba nie je dôvodná. Súd má za to, že žalovaný svojimi vyjadreniami ako aj hodnotiacimi úsudkami na adresu žalobcu v predmetnom videozázname ktorého nebol vôbec jeho autorom vzhľadom na zistené skutočnosti, sa nemohol v žiadnom prípade nejakým spôsobom dotknúť dobrého mena žalobcu.

Tieto tvrdenia a hodnotiace úsudky vyslovené žalovaným nemohli vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a udalosti, ktoré sa stali byť objektívne spôsobilé zasiahnuť do dobrej povesti právnickej osoby alebo vyvolať nejakú ujmu žalobcovi ako právnickej osobe, ktorý je priemyselným podnikom a roky bola považovaná za znečisťovateľa životného prostredia v okolí mesta Vranov n/T.

Žalovaný sa len opakovaně vyjadroval len v tom zmysle, že žalobca je nedôveryhodný podnik, že BUKÓZA, (čo nie je podnik žalobcu, pretože ide o dva samostatné právnické osoby) už viackrát porušila predpisy o nakladaní s odpadom a pri spaľovaní týchto rôznych látok, podľa jeho názoru nie je to dôveryhodný podnik, ktorý by zaručil, že spaľovanie odpadu bude bezproblémové. Z ničoho konkrétneho a preukázaného žalobcu neobvinil. Žalovaný sa vyjadroval, k tomu, že v tomto popolčeku bol objavený

arzen, vo vysokom, niekoľko...mnohonásobne prekročenom množstve, bol bárium, medza stanovenia 10, zistených 1020 jednotiek . Poukázal na to, že zrejme sa tam spaľuje nie iba hmota, ktorú majú, teda drevné štiepky, ale aj iné veci. Uviedol, že v BUKÓZE je niekoľkohektárový odpad uskladnený v areáli BUKÓZY, s ktorým nevedia čo robiť. Má osobné intuície, že možno už aj ten odpad spaľujú. Tam sú od pneumatík až po neviem čo...“

Zo zverejnených článkov v týždenníku Vranovské noviny, ktoré súd oboznámil je zrejme, tieto udalosti sa stali, tak ako boli o nich publikované články, čo žalobca ani nikdy nerozporoval. Ohľadom spaľovania odpadu sa žalovaný nikdy nevyjadroval s istotou, že sa tma takýto odpad spaľuje, len konštatoval, že možno sa tam tento odpad spaľuje.

Čo sa týka rôznych posudkov a expertíz k zisťovaniu množstva škodlivín, ktoré predložil žalobca, súd má za to, že nemôžu byť v tomto smere v žiadnom vierohodné, keďže boli objednané zo strany ich spoločnosti. Nejde o objektívne posudky a expertízy nezávislých orgánov, ktoré skúmajú znečistenie životného prostredia. Navyše žalovaný poukázal na iné posudky, ktoré si dali vypracovať starostovia okolitých obcí , ktoré svedčia o opak. V tomto konaní sa nemôže ani nie je možné vypracúvať expertízy a posudky ohľadom znečistenia životného prostredia.

Vzhľadom na zistené skutočnosti, tak ako ich súd zistil a vyhodnotil ako je to vyššie podrobne uvedené s prihliadnuc na to, čím sa podnik žalobcu zaoberá, zistené rôzne poruchy a činnosti ku ktorým u žalobcu došlo v poslednej dobe došlo, čo bolo jednoznačne preukázané zo zverejnených článkov je možné jednoznačne povedať, že hodnotiace úsudky vyjadrené žalovaným v rozhovore so študentom na adresu žalobcu nie sú a v žiadnom prípade nemôžu vôbec byť objektívne spôsobilé nejakým vážnym spôsobom zasiahnuť do dobrej povesti žalobcu ako právnickej osoby alebo objektívne vyvolať ujmu žalobcovi ako právnickej osobe. žiada ujma žalobcovi v tomto smere ani spôsobená nebola.

Podľa súdu ide o objektívne zhodnotenie všetkých rizík činnosti žalobcu a prejavenie obavy z obdobných havárii v budúcnosti a obavy pred znečistením životného prostredia, čo je logické vzhľadom na charakter priemyselnej výroby u žalobcu.

Navyše žalovaný, tak ako je to už uvedené, nie je autorom videozáznamu (vydavateľom) od ktorého žalobca odvodzuje svoj nárok. Z tohto dôvodu nie je možné tento nárok subsumovať pod nárok vyplývajúci z tlačového zákona a preto je aj otázna vôbec pasívna legitímácia žalovaného ako taká. Žalovaný je jedným z viacerých osôb s ktorými študent vysokej školy robil rozhovor v tomto videozázname v rámci diplomovej práce. Súd má za to, že na tomto nemôže nič zmeniť ani to, že žalovaný je známym novinárom v tomto regióne. V dotknutom videozázname odzneli kritiky a tvrdšie vyjadrenia zo strany napríklad starostov susediacich obcí, ktorí sú dotknutý priamo priemyselnou činnosťou žalobcu.

Samotný žalobca by si mal byť vedomý toho, čím a akou činnosťou sa zaoberá a tým, že táto činnosť ako taká je nevyhnutné už jej samotnou podstatou, ktorý zakotvuje právo každého na priaznivé životné prostredie. Zakotvuje povinnosť každého chrániť a zveľaďovať životné prostredie a kultúrne dedičstvo ako aj povinnosť, že nikto nesmie nad mieru ustanovenú zákonom ohrozovať ani poškodzovať životné prostredie, prírodné zdroje a kultúrne pamiatky. Podľa čl.45 Ústavy SR každý má právo na včasné a úplné informácie o stave životného prostredia a o príčinách a následkoch tohto stavu.

Je potrebné mať na zreteli nielen právo na ochranu do dobrej povesti právnickej osoby ale aj iné práva zaručené Ústavou SR zakotvené v článku. 44 Ústavy SR, ktorý zakotvuje právo každého na priaznivé životné prostredie, povinnosť každého chrániť a zveľaďovať životné prostredie a kultúrne dedičstvo ako aj povinnosť, že nikto nesmie nad mieru ustanovenú zákonom ohrozovať ani poškodzovať životné prostredie, prírodné zdroje a kultúrne pamiatky ako aj na čl.45 Ústavy SR, ktorý zakotvuje právo každého na včasné a úplné informácie o stave životného prostredia a o príčinách a následkoch tohto stavu.

Preto právo na ochranu pred neoprávnený zásahom do dobrej povesti právnickej osoby nemôže byť povýšený nad tieto iné práva. Súd má za to, že toto právo na ochranu pred neoprávnený zásahom do dobrej povesti právnickej osoby žalobcu, ktoré samozrejme má čo súd nepopiera porušené nebolo z dôvodov ktoré už súd bližšie vyššie podrobne ozrejmil, ako aj to prečo k takýmto záverom dospel po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov.

Je potrebné, aby žalobca a jeho ekonomické záujmy, aj v širšom ponímaní, neboli povyšované nad všeobecné záujmy obyvateľstva regiónu. Bolo by žiaduce, aby aj Bukóza a.s. spracovala komplexnú analýzu dopadov nových výrobných zariadení na životné prostredie a uprednostnila, bezodpadové technológie a aby nekompromisne dodržiavala všetky podmienky na riadenie jej súčasných technológií bez kompromisov a dodržiavala predpisy o ochrane životného prostredia a verejnosť, ktorá má právo na takéto informácie ktoré jej zaručuje Ústava SR aj otvorene informovala a s obyvateľstvom regiónu komunikovala o takýchto aktivitách otvorene ako aj o prípadných poruchách ako aj o všetkých negatívnych vplyvoch, čím by sa samozrejme vyhla rôznym špekuláciám. Tento prístup by určite pozitívne vnímalo aj obyvateľstvo regiónu.

Na základe vyššie uvedeného po vykonanom dokazovaní preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti žalovanému, ktorý vo veci úspech nemal.

V danej právnej veci bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, pretože žaloba bola voči nemu zamietnutá v celom rozsahu a má tak právo na náhradu trov konania. Keďže žalovaný si neuplatnil právo na náhradu trov konania, pričom mu ani žiadne nevznikli súd mu ich nepriznal.

Žalobca v podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, alebo aby rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu.

Namietal, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvého stupňa nedostatočne a nesprávne zistil skutkový stav veci.

Podľa názoru odvolateľa súd mal v tomto konaní riešiť to, či žalovaný konkrétnymi výrokami rozširoval o žalobcovi klamstvá a nepravdy. Ak áno, nech potom žalovanému uloží povinnosť sa žalobcovi ospravedlniť, pretože v opačnom prípade bude žalovaný ďalej rozširovať o žalobcovi nepravdivé skutočnosti. Žalobca chce, aby žalovaný urobil nápravu. Žalobca má právo na to, aby verejnosť bola informovaná pravdivo.

Je zarážajúce, že prvostupňový súd na jednej strane neakceptuje žiadne posudky a expertízy vykonané oprávnenými, akreditovanými, nezávislými odbornými osobami vykonávajúcimi svoju činnosť podľa platných STN a právnych predpisov SR a EÚ s odôvodnením, že v tomto smere nemôžu byť vierohodné, keďže boli objednané zo strany ich spoločnosti, nejde o objektívne posudky a expertízy nezávislých orgánov, ktoré skúmajú znečisťovanie životného prostredia, na strane druhej sa vo svojom odôvodnení opakovane odkazuje na články zverejnené v týždenníku Vranovské noviny, pričom šéfredaktorom a vydavateľom tohto týždenníka je priamo sám žalovaný.

Odvolateľ ďalej zvyrazňuje tú časť odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorej sa uvádza: „Vzhľadom na zistené skutočnosti, tak ako ich súd zistil a vyhodnotil ako je to vyššie podrobne uvedené s prihliadnutím na to, čím sa podnik žalobcu zaoberá, zistené rôzne poruchy a činnosti ku ktorým u žalobcu došlo v poslednej dobe, čo bolo jednoznačne preukázané zo zverejnených článkov je možné jednoznačne povedať, že hodnotiace úsudky vyjadrené žalovaným v rozhovore so študentom na adresu žalobcu nie sú a v žiadnom prípade nemôžu byť objektívne spôsobilé nejakým vážnym spôsobom zasiahnuť do dobrej povesti žalobcu ako právnickej osoby alebo objektívne vyvolať ujmu žalobcovi ako právnickej osobe. Žiadna ujma žalobcovi v tomto smere ani spôsobená nebola“. Má za to, že samotné články vydané žalovaným nie sú dostatočným podkladom na úplné a správne zistenie skutkového stavu súdom a najmä na dôkaz pravdy jednotlivých výrokov žalovaného. Pokiaľ ide o posúdenie, či tvrdenia žalovaného sú alebo nie sú objektívne spôsobilé zasiahnuť do dobrej povesti žalobcu, z odôvodnenia prvostupňového súdu nie je zjavné, na základe akých úvah došiel súd k vyššie uvedenému záveru.

Prvostupňový súd sa vôbec nezaoberal a nevyporiadal s dôkazmi predloženými žalobcom - komentármi k videu Trojuholník smrti - v prospech seba. Z týchto komentárov je evidentný vplyv videa na povedomie obyvateľov okolitých obcí, ako aj iných návštevníkov stránky youtube.com, na ktorú má prístup každý používateľ internetu.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Čo sa týka tvrdenia žalobcu vo vzťahu k novinovým článkom, každý takýto článok sa opiera o konkrétne fakty a stanoviská kontrolných orgánov. Žalovaný nikdy o žalobcovi nešíril nepravdy. Len ako novinár chcel vedieť, čo spaľuje, prečo z firmy uniká smrad a popolček a aké opatrenia žalobca vykoná, aby sa to neopakovalo.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia v jeho napadnutej časti. Poukazuje na správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. K odvolacím námietkam žalobcu sa žiada uviesť nasledovné.

Z obsahu podanej žaloby, podrobne opísanej súdom prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia je zrejme zvýraznenie záveru nálezu ÚS SR sp.zn. II ÚS 211/2008, v zmysle ktorého „do práva na ochranu pred neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby podľa § 19b ods. 3 Občianskeho zákonníka možno zasiahnuť jednak skutkovými tvrdeniami a tiež aj neprímeranými hodnotiacimi úsudkami. Vyššie citovaný neprímeraný úsudok, spochybnenie dôveryhodnosti našej spoločnosti môže mať neprekonateľné nepriaznivé následky jednak v získaní a udržiavaní zamestnancov a jednak v získavaní a udržiavaní odberateľov našich produktov, čím môžu našej spoločnosti vzniknúť rozsiahle škody“.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam uviedol, že, „ohľadom spaľovania odpadu sa žalovaný nikdy nevyjadroval s istotou, že sa tam takýto odpad spaľuje, len konštatoval, že možno sa tam tento odpad spaľuje.“ Tomuto zodpovedá aj návrh na rozhodnutie, v ktorom žalobca žiada od žalovaného ospravedlnenie za to, že konštatoval, „že zrejme tam spaľujú nie iba tú hmotu, ktorú majú...“, „že možno, už aj ten odpad spaľujú...“.

Odvolací súd sa nestotožňuje s odvolacou námietkou žalobcu, že takéto vyjadrenia žalovaného v predmetnom videu nie je možné v žiadnom prípade považovať za prejavenie obavy, keďže ide o nekompromisné tvrdenia o porušovaní predpisov, skôr sa prikláňa k vyslovenému názoru súdu prvého stupňa, že ide o objektívne zhodnotenie všetkých rizík, činnosti žalobcu a hodnotiaci úsudok.

Nemožno vyčítať súdu prvého stupňa ani jeho ďalší záver vo vzťahu k hodnotiacim úsudkom žalovaného.

Ak boli tieto hodnotiace úsudky založené na udalostiach, ktoré žalovaný opísal a uverejnil v týždenníku Vranovské noviny a obsah týchto článkov žalobca nikdy nerozporoval, treba sa stotožniť so súdom prvého stupňa, že takéto hodnotiace úsudky v rozhovore so študentom na adresu žalobcu nemôžu byť objektívne spôsobilé nejakým vážnym spôsobom zasiahnuť do dobrej povesti žalobcu ako právnickej osoby.

K ďalším odvolacím námietkam žalobcu treba uviesť, že s týmito sa v odôvodnení vypořiadal súd prvého stupňa. S jeho konštatovaním, že v tomto konaní nie je významné vporacovávať expertízy a posudky ohľadom znečisťovania životného prostredia sa odvolací súd stotožňuje.

Odvolací súd z uvedených dôvodov v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní neúspešný žalobca

nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva, keďže o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.